

2) Det næste Punkt: at faa konstateret Konflikten Karakter og komme til Bunds i Sandheden, enten til Underretning for Offentligheden eller for Regeringen, er en Bestræbelse, der er nedlagt f. Eks. i Belgiens Lov (»der optages en Protokol over Forhandlingerne, som offentliggøres« (ndfr. S. 164). Den franske Lov foreskriver Offentliggørelse af Parternes Stilling til de foretagne officielle Forligsbestræbelser og af de afsagte Voldgiftskendelser (ndfr. S. 167); i Kanton Bern og Kanton Vaud bekendtgøres for Offentligheden eventuel Vægning af Parterne ved at modtage Enighedskamrets Bistand eller underkaste sig dets mulige Afgørelse (ndfr. S. 187 og S. 189). Den engelske Mæglingslov giver Ministeriet Bemyndigelse til at lade Sagen og dens nærmere Omstændigheder undersøge (ndfr. S. 63); jeg gaar ud fra, at Regeringen ogsaa kan offentliggøre Resultatet. I flere af de amerikanske Fristater have officielle Enighedskamre, naar de ved Parternes Anmodning ere satte i Virksomhed, Ret til at foretage Undersøgelser gennem Vidneafhøring, og Resultaterne blive da at publicere (Max Gisi S. 125). Ogsaa det tyske Enighedskammer har, naar det er sat i Bevægelse af Parterne, at klarlægge Sagen, og hvis den ikke ordnes i Mindelighed, vil det Offentlige i hvert Fald faa Oplysning gennem det Mæglingsforslag, som skal offentliggøres (Max Gisi S. 167). I Sverige bestemmes derimod kun, at Forligsmændens periodiske Indberetninger om sin Virksomhed skal offentliggøres; men der er neppe noget til Hinder for Offentliggørelse under selve Striden af de Skridt, Forligsmænden har taget.

3) Vi kommer nu til den tredie Funktion ved Siden af Forhandlings- og Undersøgelsesvirksomheden, den at mægle ved at formulere og fremsætte Mæglingsforslag.

Til denne Funktion haves i *Holland* et »Forsoningsraad«, som af Arbejdskammeret nedsættes for hvert enkelt Tilfælde paa Initiativ af Parterne, Borgmesteren eller Dronningens Kommissær, og som kan udarbejde og offentliggøre Mæglingsforslag.

*Belgiens* Arbejdsraad er inddelt i Sektioner efter de forskellige Industrigræne, og hver Sektion kan i sit Fag optræde som Mæglingsinstitution paa eget eller paa Borgmesterens eller Gouvernørens Initiativ.

I *Schweitz* synes i nogle Kantoner Myndigheden til at formulere officielle Mæglingsforslag at være betinget af Begæring af en af Parterne, f. Eks. i Kanton Genf, hvor Mæglingen foretages af selve Regeringsraadet, og i Kanton Vaud, hvor Mæglingen foretages af en af Statsraadet udnævnt Kommission (ndfr. S. 188); i andre kunne Mæglingsforslag derimod fremsættes af egen Drift af den paagældende Myndighed, f. Eks. i Kanton Bern af Enighedskamret, der er nedsat ad administrativ Vej (ndfr. S. 125).

Efter den *engelske* Mæglingslov er Ministeriets Opgave den efter Parternes Ønske at udnævne Mæglings- eller Voldgiftsmænd; medens der derimod ikke synes at være givet Ministeriet Beføjelse til uden Parternes Indvilligelse at fremsætte eller lade fremsætte Mæglingsforslag (ndfr. S. 63).

I *Frankrig* skal Fredsdommeren af eget Initiativ foreslaa Parterne Sagens Afgørelse enten ved Mægling eller eventuelt ved Voldgift, og i Tilfælde af Vægning fra en af Parternes Side skal Fredsdommeren offentliggøre det passerede (ndfr. S. 117—118).

I *Tyskland* skal Enighedskamret, naar det først er sat i Virksomhed af Parterne, men ikke før, fremkomme med et Mæglingsforslag og dernæst — ved Stemmefflerhed — afgive en Voldgiftskendelse eller snarere et udfærdiget Forslag til en Voldgiftskendelse, som Parterne vel ikke ere pligtige til at acceptere, men som, hvis det forkastes, skal offentliggøres (Max Gisi S. 167).

I *Sverige* kan Forligsmænden af eget Initiativ nedsætte et Mæglingsnævn, og dette Nævn kan gøre Henstilling til Partierne om en Løsning af Striden; men dette gælder kun indenfor de Næringsgræne, hvor der ikke forud er oprettet faglig Forligsnævn (ndfr. S. 102).